

Slavnost Těla a Krve Páně

Ježíš mluvil s lidmi o životě, který dává Bůh. Uzdravoval všechny, kdo potřebovali jeho pomoc. Večer k němu přišlo dvanáct apoštolů a řekli: „Pošli lidi do vesnice, ať se tam ubytují a dostanou něco k jídlu. Tady je to skoro jak na poušti.“ Ale Ježíš odpověděl: „Vy jim dejte najíst!“ Řekli: „Máme jen pět chlebů a dvě ryby. Nejdřív bychom museli jít něco k jídlu nakoupit.“ Bylo tam kolem pěti tisíc mužů a ještě ženy a děti.

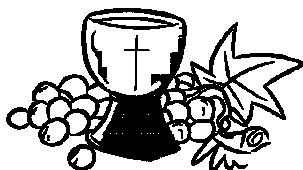

Avšak Ježíš přikázal: „Řekněte jim, ať si sednou po skupinách, vždycky padesát lidí.“ Učedníci udělali, co jim Ježíš přikázal. Ježíš vzal pět chlebů a dvě ryby. Pohlédl k nebi, požehnal chleby a ryby. Pak je lámal a dával učedníkům, aby je rozdávali. Všichni jedli a nasýtli se. A ještě něco zbylo: dvanáct košů plných drobečků.

Ježíš lámal chléb a dával lidem. Nasýtil hladové a žíznivé. Stará se i o naše tělo a duši. Ve svatém přijímání nám dává sám sebe. Při mši svaté se chléb stává Tělem Pána Ježíše a víno jeho Krví. Pána Ježíše tak přijímáme do svého srdce. Stává se naší součástí. Proměňuje nás v lidi, kteří k němu patří. Stáváme se tak jedním společenstvím s Ježíšem.

Ježíšova láska nám dává sílu. Jeho vzkříšení nám dává naději. Ježíš láme chléb a rozdělují jej svým přátelům. V chlebu nám Ježíš dává sám sebe. Chce, abychom s ním byli spojeni, podobně jako je v chlebu spojeno mnoho zrn, a tak tvořili jedno

(správná odpověď z minulého čísla - na obrázku je devět trojlístků)

Poutníčkova

příloha pro děti

roč.18, č.25

Abychom mohli Pána Ježíše přijímat do svého srdce, je třeba, aby naše srdíčko bylo čisté. To vědí i Petr s Jirkou, dva kamarádi, kteří se pohádali. Chtěli by se usmířit, ale potřebují někoho, kdo by jim pomohl najít cestu k sobě. Pomůžeš jim?

